

Ď ť ň

Zuby jsou blízko u sebe, hrot jazyka se opírá za spodní řezáky. Dáme vyslovovat tytyty nebo jen t-t-t, přitom stlačíme hrot jazyka za dolní řezáky. Stejným způsobem vyvodíme -Ď- z -D- a -Ň- z -N-.

1

Slova k procvičení hlásek.

hnědý kůň

Toník utíká

knihy v knihovně

tatínkovo kladivo

květiny v okně

kotě v botě

tichý oheň

hodiny tikají

dědovo tílko

dívka baletí

Vítovy sáně

Máňa sedí

2

Povídej o dědovi.

Děda si koupil nové kladivo a pilník. V dílně ťuká kladivem: ťuk, ťuk.

Děti se dívají, co děda dělá.

Děda dělá dětem loď.

Bolí ho dlaně.

3

Co děda potřebuje, aby mohl vyrobit dětem loď?

kladivo

pilník

kleště

4

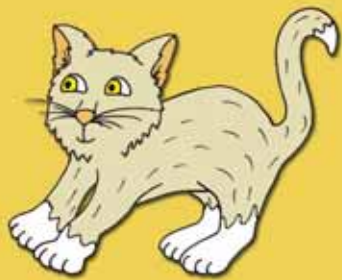
Říkadka.

Hlavou se mi honí:
co v kuchyni voní?
Máňa dělá snídani,
hned s ní ke mně uhání.

5

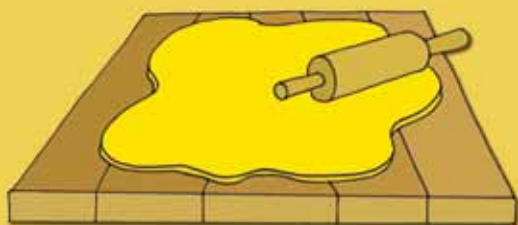
Vytleskej slova na obrázku a spoj je čarou s kartičkou, na které je právě tolik teček, kolikrát jsi tleskl/a.

kotě

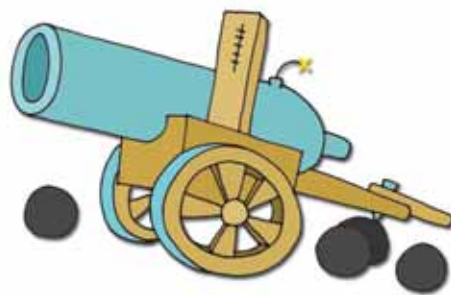
kniha

těsto

loď

dělo

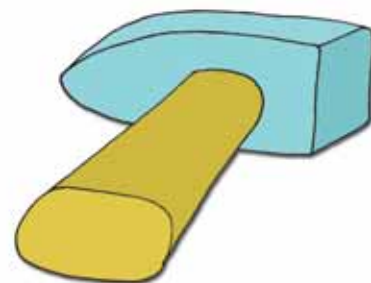
sněhulák

niť

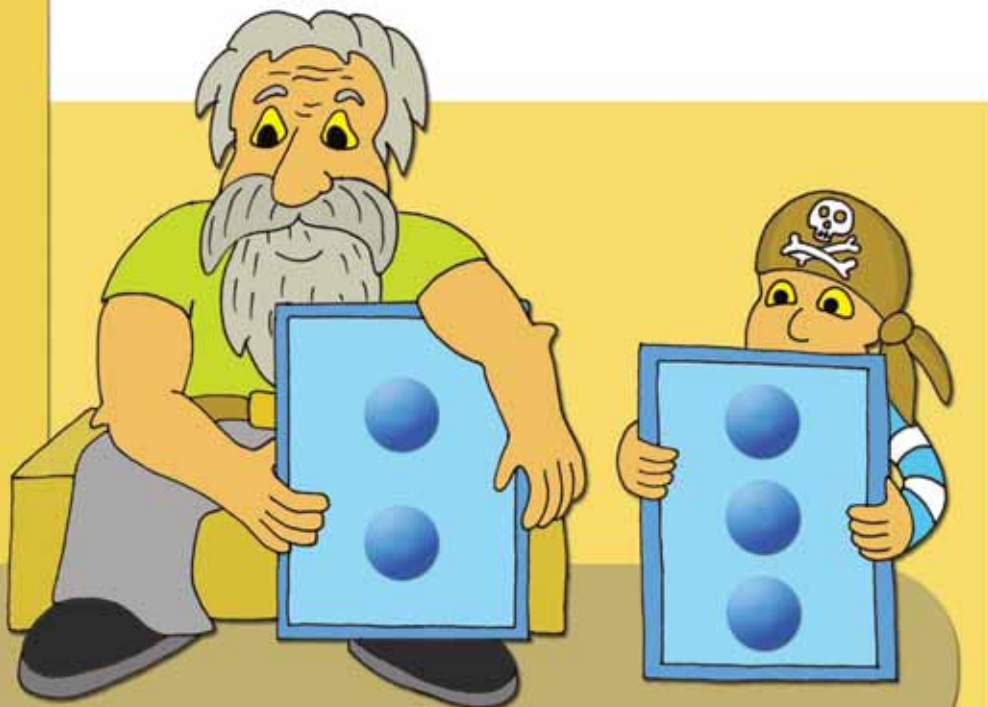
kůň

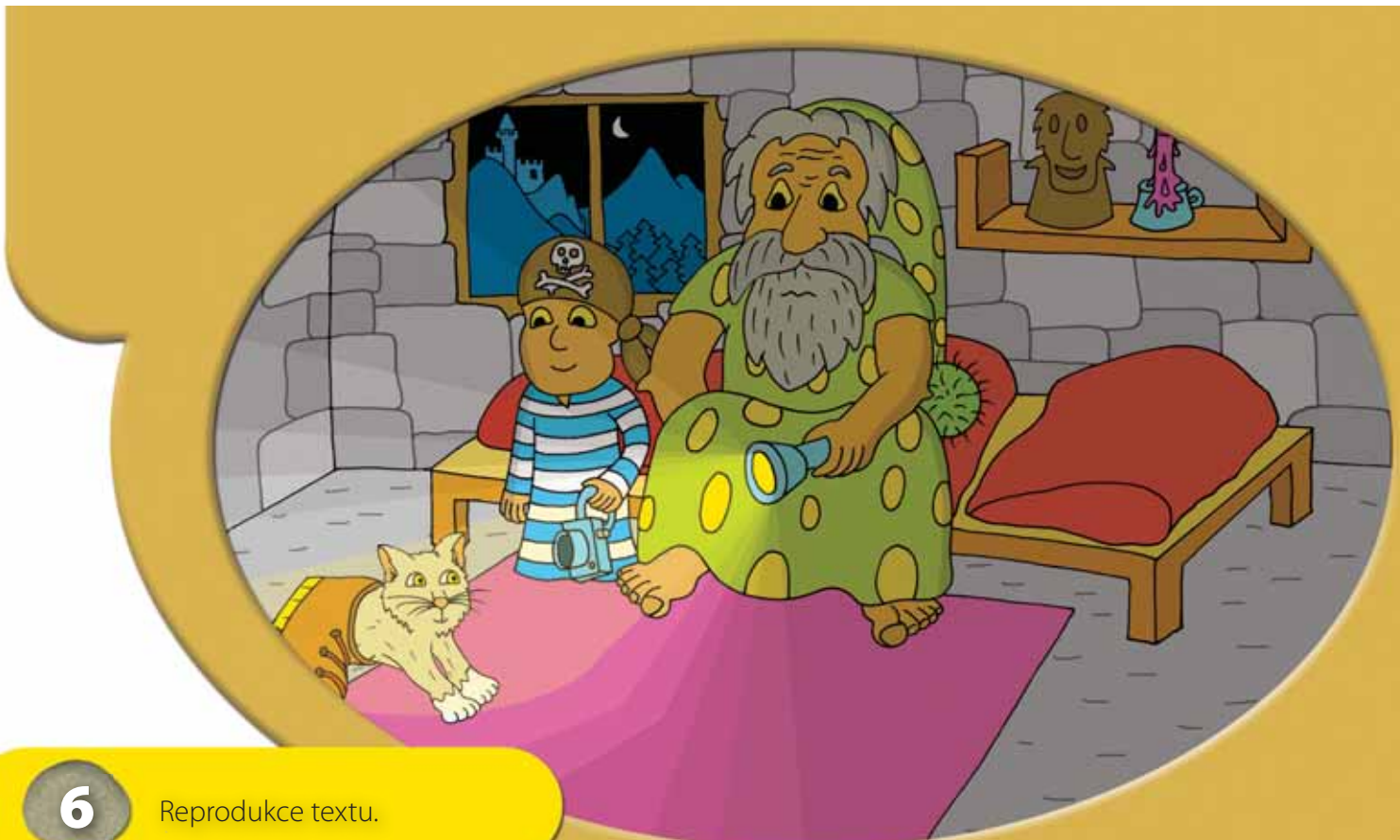

kladivo

oheň

6

Reprodukce textu.

Na chatě

Toník jel s dědou na chatu. Celý den se honil za balonem a dováděl. Večer byl unavený, a tak šel brzy spát. Spal v chatě s dědou. V noci ho probudilo podivné řapání. Co to? Toník utíkal potmě k dědovi a budil ho: „Dědo, tady někdo je! Není to zloděj? Co budeme dělat?“ Děda se posadil na posteli a posvítil baterkou. Po chatě hbitě běhalo a dovádělo kotě, až skočilo do dědovy boty. Dívalo se z boty na dědu a na Toníka: „Mňau, mňau, mňau.“ Toník vzal foťák a kotě vyfotil. „A teď jdi, Toníku, spát,“ povídá děda. Potom všichni klidně spali: děda, Toník i kotě.

